

การปรับตัวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในยุคไทยแลนด์ ๔.๐

'ต้องปรับวัฒนธรรมองค์กรใหม่'

การปรับตัวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในยุคไทยแลนด์ ๔.๐ ถือเป็น การเตรียมความพร้อมให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เกิดการตื่นตัวในรูปแบบของการปรับวัฒนธรรม องค์กร การบริหารงานบุคคล การมีส่วนร่วม ผู้บริหาร และบทบาท ในการจัดการตนเองของท้องถิ่น ซึ่งถือเป็นหลักการสำคัญที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถยืนหยัดอยู่ได้ ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ซึ่งผู้เขียนบทความ** เห็นว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายใต้หลักการไทยแลนด์๔.๐ควรใช้แนวทางทั้ง๕ประการนำไปสู่การปฏิบัติดังนี้

๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องปรับวัฒนธรรมองค์กรใหม่ (Cultural Change) เนื่องจากวัฒนธรรมองค์กร มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของพนักงาน การปรับเปลี่ยน ทางวัฒนธรรมจึงเป็นการหล่อหลอมให้พนักงาน มีพฤติกรรม ในการทำงานที่ดีขึ้น ลดภาระทำงานแบบเช้าชามเย็นชาม ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงควรตระหนักและ ทำความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมเพื่อนำไปสู่การวางแผน และการปรับใช้วัฒนธรรมการทำงานได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และที่สำคัญสามารถวิเคราะห์ได้ว่าวัฒนธรรม องค์กรแบบใดเหมาะสมกับหน่วยงานตนเองมากที่สุด

๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องปรับระบบการบริหารงานบุคคลากรแนวใหม่ (Personal Administration) หมายถึง หน่วยงานท้องถิ่นต้องส่งเสริมหรือสนับสนุนให้บุคลากรภายในและภายนอกหน่วยงาน มีศักยภาพทั้งทางด้าน ความรู้ทักษะ และความสามารถในการดำเนินชีวิตภายใต้การเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจแนวใหม่ของไทยแลนด์ ๔.๐ แนวทางการบริหารงานบุคคลนี้ ควรเสริมสร้างความมีวินัยความรับผิดชอบหรือสร้างความเป็นพลเมืองที่ดีด้วย เนื่องจากรากฐานของการพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็งต้องเกิดจากท้องถิ่นมีพลเมืองที่มีคุณภาพ มีความสุข มีคุณธรรม มีจิตใจที่เยือกเย็น อารมณ์แจ่มใส มั่นคง ไม่มีความเครียด สุขุม มีเมตตากรุณา เอื้อเฟื้อต่อผู้อื่น รู้จักประมาณตนมีความพอเพียง เข้าใจสัจธรรมของชีวิต มองโลกในแง่ดี มีสุขภาพที่สมบูรณ์แข็งแรงเป็นต้น

๓. **องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเน้นการพัฒนาท้องถิ่นแบบมีส่วนร่วม (Participations)**
โดยเปิดโอกาส ให้ประชาชนในพื้นที่ได้เข้ามามีส่วนในการวางแผน การดำเนินงาน รวมถึงการตรวจสอบการดำเนิน
โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น การเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนสามารถกระทำได้โดยอาศัยการคิด
การตัดสินใจสำหรับการแก้ไขปัญหาของตนเองร่วมกับการใช้ความคิดเชิงสร้างสรรค์เพื่อพัฒนางานการที่ประชาชน
ภายในพื้นที่มีการรวมกลุ่มในรูปแบบประชาคม โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนให้ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ไข
ปัญหานั้น จำเป็นต้องมีความร่วมมือในการทำพร้อมๆ กัน ในทุกระดับเพื่อเสริมสร้างความเป็นชุมชนท้องถิ่นที่
เข้มแข็ง

๔. **องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีผู้บริหารแนวใหม่** นั้นหมายถึง ผู้บริหารต้องเป็นผู้ซึ่งมีจิต
อาสา กล้าคิด การเปลี่ยนแปลง มีวิสัยทัศน์สามารถพัฒนาท้องถิ่น ให้ก้าวไกล เช่น ควรส่งเสริมและสนับสนุน
ผลิตภัณฑ์ของชุมชนท้องถิ่นให้มีความโดดเด่นและมีอัตลักษณ์ของท้องถิ่นนั้นโดยเฉพาะ และผู้บริหารท้องถิ่นแนว
ใหม่ ต้องมีความสามารถในการเป็นนักธุรกิจเพื่อหารายได้ ให้กับคนในท้องถิ่นเพิ่มขึ้น หรือกล่าวแบบง่ายๆ คือ การ
สนับสนุนให้มีตลาดชุมชนท้องถิ่นเพื่อใช้เป็นสถานที่ ในการแลกเปลี่ยนสินค้าชุมชน เป็นต้น

๕. **การส่งเสริมและปรับบทบาทท้องถิ่นให้สามารถจัดการตนเองได้ (Self - Management)**
โดยต้องประสาน ความร่วมมือจากภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในรูปแบบ เครือข่ายทางสังคม เนื่องจาก ปัจจุบันการ
เปลี่ยนแปลง ที่จะเกิดขึ้นภายในยุคไทยแลนด์ ๔.๐ หน่วยงานไม่สามารถ อยู่ได้โดยลำพังการทำงานแบบเครือข่าย
จึงเป็นสิ่งสำคัญ ในช่วงระยะเวลาดังกล่าว อนึ่ง ในบทบาทของท้องถิ่นจะ ต้องเป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับประชาชน
สามารถพึ่งพาตนเอง ได้มากขึ้น ประชาชนมีสำนึกรักบ้านเกิดและมีความ ภาคภูมิใจในการเป็นส่วนหนึ่งของ
ท้องถิ่นนั้น ซึ่งจุดหลักของการสร้างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถ พึ่งพาตนเองได้ คือ การสร้าง
ประชาธิปไตยท้องถิ่นที่มีใช้ การสร้างการปกครองหรือการบริหารเป็นหลัก แต่เป็นการเน้นที่รูปแบบการมีส่วนร่วม
ของประชาชนในพื้นที่เป็นสำคัญ เพราะประชาชนคือเจ้าของทรัพยากร เจ้าของพื้นที่ และ เจ้าของอำนาจอธิปไตย

ดังนั้น หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการ ตามแนวทางทั้ง ๕ ประการข้างต้นได้
ย่อมมีสมรรถนะสูงขึ้น สอดคล้องกับบริบทสังคมไทยที่กำลังก้าวอย่างเข้าสู่ยุคท้องถิ่น ไทยในยุคไทยแลนด์ ๔.๐
ที่มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ได้อย่างแน่นอน